

Sygn. akt II CSK 341/21

POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Władysław Pawlak

w sprawie z powództwa Z. Spółki Akcyjnej z siedzibą w S.
przeciwko Skarbowi Państwa - Generalnemu Dyrektorowi
Dróg Krajowych i Autostrad w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 listopada 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 19 września 2019 r., sygn. akt I AGa (...),

**zwraca skargę kasacyjną wraz z aktami sprawy Sądowi
Apelacyjnemu w (...) celem uzupełnienia braku formalnego w
postaci uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do
rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Skarżący Z. S.A. w S. we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej powołał się na jej oczywistą zasadność, podnosząc że Sąd drugiej instancji rażąco naruszył wskazane w podstawach kasacyjnych przepisy, wskutek uznania, że powodowi nie należy się wynagrodzenie za wykonane roboty. Jednocześnie wskazał, że rozwinięcie opisu okoliczności uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest zawarte w uzasadnieniu (s. 7 skargi). Niemniej jednak, zostało sporządzone jedno zbiorcze uzasadnienie skargi kasacyjnej, w którym nie został

wyodrębniony fragment dotyczący wskazanej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Lektura tego uzasadnienia nie pozwala na zidentyfikowanie jego treści pod kątem przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W związku z czym nie jest pewne, czy zbiorcze uzasadnienie odnosi się do uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, czy też do podstaw kasacyjnych. Gdyby przyjąć, że uzasadnienie jako takie odnosi się do przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, to skarga kasacyjna podlegałaby odrzuceniu - z braku jej elementu konstrukcyjnego jakim jest uzasadnienie podstaw kasacyjnych w rozumieniu art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. - na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. Przyjmując korzystną dla skarżącego interpretację, że uzasadnienie skargi kasacyjnej dotyczy podstaw kasacyjnych, co zapobiega jej odrzuceniu, jest ona jednak obarczona brakiem formalnym w postaci uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Zgodnie z art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymogiem formalnym skargi kasacyjnej jest nie tylko wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, ale i jego uzasadnienie. Brak ten podlega uzupełnieniu w postępowaniu naprawczym, co wynika z art. 398⁶ § 1 k.p.c.

Przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej nie może ograniczać się do ich ogólnikowego powołania czy przytoczenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52). Sąd Najwyższy nie ma obowiązku zastępowania skarżącego i poszukiwania argumentów przemawiających za przyjęciem skargi kasacyjnej do rozpoznania (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2007 r., I UZ 47/06, OSNP 2008, nr 7-8, poz. 118).

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania stanowi jej element samodzielny - wyodrębniony w oddzielnej jednostce normatywnej i nie może być utożsamiany z innymi wymogami formalnymi skargi kasacyjnej, w tym jej podstawami i ich uzasadnieniem (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 2008 r., II UZ 18/08, niepubl., z dnia 10 marca 2016 r., II CSK 10/16, niepubl., z dnia 8 stycznia 2019 r., IV CSK 243/18, niepubl.).

W tym kontekście nie jest jasna korelacja wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej znajdującego się na s. 7 skargi (po zarzutach naruszenia prawa materialnego) z wcześniejszym stwierdzeniem po przedstawieniu zarzutów naruszenia prawa procesowego, że „zachodzą przesłanki określone w przepisie 398⁹ § 1 pkt. 4 k.p.c., czyniąc niniejszą skargę oczywiście uzasadnioną” (s. 5 skargi), przy czym również, iż w tym wypadku ogólne stwierdzenia w tej materii zostały wplecione w obręb podstawy kasacyjnej opartej na art. 322 k.p.c.. W związku czym także i w tym zakresie nie sposób rozdzielić które fragmenty dotyczą uzasadnienia zarzutu naruszenia art. 322 k.p.c., a które uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Ubocznie należy wyjaśnić, że przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt. 4 k.p.c. oczywista zasadność skargi kasacyjnej zachodzi wówczas, gdy z jej treści, bez potrzeby głębszej analizy oraz szczegółowych rozważań, wynika, że przytoczone podstawy kasacyjne uzasadniają uwzględnienie skargi. W wypadku, gdy strona skarżąca twierdzi, że jej skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, powinna przedstawić argumentację prawną, wyjaśniającą w czym ta oczywistość się wyraża oraz uzasadnić to twierdzenie. Powinna w związku z tym wykazać kwalifikowaną postać naruszenia prawa materialnego i procesowego, polegającą na jego oczywistości *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49, z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75, z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, niepubl., z dnia 29 kwietnia 2015 r., II CSK 589/14, niepubl.). Przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej nie jest oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 października 2015 r., IV CSK 189/15 niepubl. i przywołane tam orzecznictwo).

Mając na względzie powyższe należało, na podstawie art. art. 398⁶ § 3 *in fine* k.p.c., zwrócić Sądowi drugiej instancji skargę kasacyjną strony powodowej w celu uzupełnienia dostrzeżonego i opisanego wyżej jej braku formalnego.

